

1) 'Ο βαδίζων ελαφρῶς, ἄνευ κρότου Ζάκ. κ. ἄ. Πβ. ελαφρὰ 2. 2) 'Ο ταχέως βαδίζων Στερελλ. (Αἰτωλ.): οὐνάχα αὐτὸς οὐ ελαφρονπάτ'ς μπουρεῖ νὰ τοῦ πάρ' μου-νημιρὶς ἀπουδῶ ὡς τοῦ Μ' σουλόγγ' (ἡμπορεῖ νὰ πάγη ἐν αὐτῇ ἡμέρᾳ εἰς τὸ Μεσολόγγιον). Συνών. ελαφροπό-ελαρος.

ελαφροπατώ, ελαφροπατῶ Κῶς Πάρ. κ. ἄ. ελαφροπατῶ Σίφν. κ. ἄ. — ΔΣολωμ. 339 ΚΠαλαμ. 'Ασάλ. ζωῆ' 33.

Ἐκ τοῦ ἐπιρρ. ελαφρὰ καὶ τοῦ ρ. πατῶ.

1) Πατῶ ελαφρῶς, κάμνω ελαφρὰ πατήματα, βαδίζω ἄνευ κρότου Πάρ. Σίφν. κ. ἄ. — ΔΣολωμ. ἐνθ' ἄν. ΚΠα-αμ. ἐνθ' ἄν.: 'Ελαφροπατεῖ σὰν γάττος Πάρ. || Ποιήμ.

'Η Μοῦσ' ελαφροπάτησε κ' ἐστήθηκ' ὀμπροστά μου καὶ μῦδειξε τῇ μύτι του γιὰ τὴ σκορδομυτιά μου (ἐπίγραμμα σκωπτικὸν εἰς ψεύστην) ΔΣολωμ. ἐνθ' ἄν.

Καὶ τὰ παιδιὰ ελαφροπατοῦν σὰ νὰ μὴ θέλουν νὰ ταράξουν τὸν ὕπνο ἑνὸς νεκροῦ

ΚΠαλαμ. ἐνθ' ἄν. 2) Εἶμαι κοῦφος, φαίνομαι μωρός, ἀνοηταίνω Κῶς Πάρ. κ. ἄ.: Αὐτὸς μοῦ φαίνεται πῶς ελαφροπατεῖ λιγάκι Πάρ. || Ἄσμ.

Τῆς μάννας ἡ παραγγελιὰ πατοῦσε 'ς τὲς ὀκάδες, μὰ ὁ γιὸς τῆς ελαφροπατεῖ καὶ κυνηγᾷ κυράδες Κῶς. Συνών. ἰδ. ἐν λ. ελαφροφέρνω 2.

ελαφροπερπάτητος ἐπίθ. ΚΧατζοπ. Πύργ. 'Ακρο-πότ. 47.

Ἐκ τοῦ ρ. ελαφροπερπατῶ, δι' ὃ πβ. ελαφρο-

'Ο περιπατῶν ελαφρῶς: Συνάζονται κ' οἱ ὑπαξιωμα-τικοί, ὅλοι ελαφροπερπάτητοι καὶ τσελεπήδες.

ελαφρόπετρα ἡ, ελαφρόπετρα Πόντ. (Χαλδ.) — Λεξ. Λάουνδ. Βυζ. 'Ηπίτ. ελαφρόπετρα σύννηθ. ελαφρόπετρα Θράκ. (Σουφλ. κ. ἄ.) Λυκ. (Λιβύσσ.) Σάμ. κ. ἄ. ἀλεφρό-πετρα Σύμ. 'λαφρόπετρα πολλαχ. 'λαφρόπετρα Θράκ. (Αἰν.) Ἰμβρ. κ. ἄ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ελαφρός καὶ τοῦ οὐς. πέτρα.

'Ο μαλακὸς καὶ εὐθρυπτος λίθος, κίσηρις καὶ μεταφ. ἐπὶ τοῦ ελαφρόνου, τοῦ ἀνοήτου ἢ καὶ τοῦ κατοίκου τῆς Θήρας, διότι ἡ νῆσος βρῖθιει κισήρεως ἐνθ' ἄν.: 'Αμον ελαφρόπετραν ἔρται ὑπὸν 'ς σὸ νερόν (ὡς ἐλ. ἐπιπλέει. Ἐπὶ πταιίστου ὑποκρινομένου τὸν ἀθῶον) Χαλδ. || Φρ. 'Ο δεῖνα εἶναι ελαφρόπετρα! (εἶναι μωρὸς ἢ Θηραῖος) σύννηθ. || Ποιήμ.

Τρέχουν καὶ ψάχνουν γι' ελαφρόπετρες τ' ἀγῶρια

ΚΠαλαμ. 'Ασάλ. ζωῆ' 38. Συνών. *ελαφρολάλατσο.

ελαφροπηδῶ ΚΠασαγιάνν. Μοσχ. 95.

Ἐκ τοῦ ἐπιρρ. ελαφρὰ καὶ τοῦ ρ. πηδῶ.

Πηδῶ ελαφρῶς: Τὰ κουνέλια ελαφροπηδοῦσαν κ' ἐτρύ-πωναν.

ελαφροπιάνω ἀμάρτ. ελαφροπκιάν-νω Κύπρ. ἀλαβροπκιάν-νω Κύπρ.

Ἐκ τοῦ ἐπιρρ. ελαφρὰ καὶ τοῦ ρ. πιάνω.

Πιάνω, λαμβάνω τινὰ ελαφρῶς μόλις ἐγγίζων αὐτόν: Ἄσμ.

'Αλαφροπκιᾶς' με, Διγενή, πονῶ τὰ κόκκαλά μου.

— 'Αλαφροπκιάν-νω, Χάροντα, γελᾷς μου τῶαί μου φεύκεις (ἐκ τῆς πάλης Διγενῆ καὶ Χάρου).

Τῶι ἀλαβροπκιᾶς' με, Διενή, γιὰ νὰ σ' ἀλαβροπκιᾶσω.

Τῶι ἀλαβροπκιάν-ν' ὁ Διενῆς τῶαί σφιχτοπκιάν-ν' ὁ Χάρως.

'Αντίθ. σφιχτοπιάνω.

ελαφρόπιασμα τό, ἀμάρτ. ελαφρόπιασμαν Κύπρ. ἀλαβρόπιασμαν Κύπρ.

Ἐκ τοῦ ρ. ελαφροπιάνω.

Τὸ νὰ πιάνη τίς τινα ελαφρῶς.

ελαφρόπιστος ἐπίθ. ἀμάρτ. ελαφρόπιστους Μα-κεδ. 'λαφρόπιστος Κρήτ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ελαφρός καὶ τοῦ οὐς. πίστι. Τὸ 'λαφρόπιστος καὶ παρὰ Σομ., παρ' ᾧ καὶ ελαφρό-πιστος.

'Ο εὐκόλως πιστεύων, εὐπιστος.

ελαφροπόδαρος ἐπίθ. Κρήτ. — Λεξ. Γαζ. (λ. ἀλτι-κός) 'λαφροπόδαρος Κρήτ. κ. ἄ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ελαφρός καὶ τοῦ οὐς. ποδάρι. Τὸ 'λαφροπόδαρος καὶ παρὰ Σομ.

'Ο ταχέως βαδίζων, ταχύπους. Συνών. ελαφρο-πάτης 2.

ελαφρός ἐπίθ. ελαφρός Κρήτ. Πελοπν. (Κορινθ. κ. ἄ.) Πόντ. (Κερασ. Χαλδ. κ. ἄ.) ελαφρὺς Λεξ. Περίδ. ελαφρέος Εὐβ. (Κύμ.) ελαφρὸς Μακεδ. ελαφρὺς Θράκ. (Μάδυτ.) ελαφρὸς σύννηθ. καὶ Πόντ. ('Οφ. Τραπ.) ἀλεφρὸς Σύμ. ελαφρὺς 'Ανδρ. Θράκ. ('Αδριανούπ. Καραγ. κ. ἄ.) Κρήτ. (καὶ ελαφρὸς) Πελοπν. (Οἶν.) Σάμ. κ. ἄ. ελαφρεῖος Κεφαλλ. (καὶ ελαφρὸς) Κύθν. Κύπρ. Σάμ. (καὶ ελαφρὸς) ἀλαβρὸς Κύπρ. ἀλαβρεῖος Κύπρ. (καὶ ελαφρὸς) ἀλαφρο 'Απουλ. ἀφρὲ Τσακων. 'λαφρὸς Θράκ. (Αἰν. Μάδυτ. κ. ἄ.) Λέσβ. Μακεδ. (Μελέν. κ. ἄ.) Πόντ. (Οἶν. Τραπ. Χαλδ.) Στερελλ. (Αἰτωλ.) κ. ἄ. 'λαφρὸ 'Απουλ. (Καλημ.) Καππ. ('Ανακ.) 'λεφρὸ Καππ. ('Αραβάν.) 'λαφρὺς Εὐβ. (Αὐ-λωνάρ. Κονίστρ.) Θράκ. (Μάδυτ. Σαρεκκλ.) Ἰμβρ. Λέσβ. Μακεδ. (Μελέν.) κ. ἄ. — ΙΒενιζέλ. Παροιμ.² 125, 119 'λα-φρεῖος Θράκ. (Σαρεκκλ.) κ. ἄ. Θηλ. ἀλαφιρεῖα Σαμοθρ. (Χώρ.) ἀαφιρεῖα Σαμοθρ.

Ἐκ τοῦ ἀρχ. ἐπιθ. ελαφρός. Τὸ α ἐκ τοῦ οὐδ. πληθ. τὰ ελαφρὰ - τὰ 'λαφρά, ὅθεν ἀφ' ἑνὸς μὲν κατ' ἀναλογ. 'λαφρός, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἐκ κακοῦ χωρισμοῦ τ' ελαφρὰ καὶ περαιτέρω κατ' ἀναλογ. καὶ ελαφρός. Ἡ λ. καὶ παρὰ Μουρσ. 'Ο τύπ. ελαφρὺς - 'λαφρὺς κατὰ τὸ ἀντίθ. βαρύς, ὃ δὲ ελαφρεῖος ἐκ τοῦ θηλ. ελαφρεῖα. Διὰ τὸν τύπ. ελαφρέος ἰδ. ΒΦάβη Γλωσσ. Ἐπισκ. 41. Τὸ 'λα-φρός καὶ λαφρὺς καὶ παρὰ Σομ.

1) 'Ο μὴ ἔχων πολὺ βάρος, ελαφρός, κοῦφος κοιν. καὶ 'Απουλ. (Καλημ. κ. ἄ.) Καππ. ('Ανακ. 'Αραβάν. κ. ἄ.) Πόντ. (Οἶν. 'Οφ. Τραπ. Χαλδ. κ. ἄ.): Εὐλο ελαφρό. Πέτρα 'λα-φρεῖα κοιν. Σὰν τοὺν ἀφρὸ ελαφρὸς 'Αδριανούπ. 'Αλεφρόν γουμάρι Σύμ. 'Εγὼ ἀσ' σ' ἐσὲν κι ἄλλο 'λαφρὸς εἶμαι (ἐγὼ εἶμαι ἀπὸ σὲ ελαφρότερος) Τραπ. Χαλδ. Τὸ ξύλον ἀσ' σὴν πέτραν 'λαφρόν ἐν' (τὸ ξύλον εἶναι ελαφρότερον ἀπὸ τὴν πέτραν) Τραπ. 'Ελαφρὸν χέρι (τὸ μὴ καταφέρων πλήγμα ὀδυνηρόν. Ἀντίθ. βαρὺν χέρι) Κορινθ. || Φρ. Εἶναι ελα-φρός 'ς τὸ νοῦ - 'ς τὰ μυαλὰ ἢ εἶναι ελαφρός ἀπὸ μυαλὰ (ἐπὶ

